

Høringsnotat- forslag til endringer i forskrift om regionale tilskudd til næringsutvikling, rekruttering og kompetanseheving i landbruket

Landbruks- og matdepartementet sender med dette på høring forslag til endringer i forskrift av 20. desember 2019 nr. 2082 om regionale tilskudd til næringsutvikling, rekruttering og kompetanseheving i landbruket.

Ordningene regionale tilretteleggingsmidler i landbruket (RT) og midler til rekruttering og kompetanseheving i landbruket (RK) er regionale utviklingsmidler i landbruket som bevilges over Landbruks- og matdepartementets budsjett, kap. 1150, post 50 *Tilskudd til Landbrukets utviklingsfond*. I 2024 utgjør tilskuddsrammen 41 mill. kroner i RT-midler og 14 mill. kroner i RK-midler. RT-midlene skal støtte opp om landbruksbasert næringsutvikling regionalt, og har et relativt bredt virkeområde. RK-midlene har et smalere tematisk virkeområde, som retter seg mot rekruttering og kompetansebyggende tiltak. Ordningene forvaltes av fylkeskommunene, og Landbruksdirektoratet har et nasjonalt forvaltningsansvar.

Ordningene reguleres i dag i en felles forskrift¹ som ble fastsatt 1. januar 2020. I dagens regelverk gjelder hovedbestemmelsene i forskriften likt for begge ordningene, mens det er noen mindre ulikheter i bestemmelsene knyttet til tilskuddsmottaker (§ 2), tiltaksområder (§ 3 og § 4) og dekning av kostnader (§ 13). Dette gjelder hvorvidt foretak kan søke på midlene, hvilke tiltak fylkeskommunene kan sette av deler av tilskuddet til, beskrivelse av tiltak som kan støttes av midlene, og at fylkeskommunene kan benytte inntil 2 prosent av midlene til å dekke spesifiserte kostnader over RT-ordningen.

I jordbruksoppgjøret 2024 ble det satt av 61 mill. kroner i regionale tilretteleggingsmidler for 2025, jf. Prop. 105 S (2023–2024) *Endringer i statsbudsjettet 2024 under Landbruks- og matdepartementet (Jordbruksoppgjøret 2024)*. Avsetningen inkluderer regionale tilskudd til rekruttering og kompetanseheving på 14 mill. kroner som innlemmes i RT-ordningen. Inkludert er også en økning på 6 mill. kroner som skal bidra til å styrke fylkeskommunens arbeid med Matnasjonen Norge, herunder bygge opp under regjeringens ambisjoner om å øke omsetning av lokalmat og drikke til 25 mrd. kroner innen 2035. Styrkingen innebærer også at ev. støtte til etablering og utvikling av lokale og regionale matfestivaler og omsetningskanaler legges til fylkeskommunene.

Beslutningen om å slå sammen ordningene til én felles ordning innebærer at følgende endringer må gjøres i forskriften:

- Tittel på forskriften, og navn på delkapitler
- § 1: Formålet med tilskuddet
- § 2: Hvem som kan motta tilskudd og hvilke midler fylkeskommunen kan sette av før åpen utlysning
- § 3: Tiltaksområder

¹ [Forskrift av 20. desember 2019 om regionale tilskudd til næringsutvikling, rekruttering og kompetanseheving i landbruket](#)

- Opphevelse av § 4

Departementet foreslår i tillegg noen endringer som ikke er en direkte følge av at ordningene slås sammen:

- § 6 tredje ledd: Frist for gjennomføring av tiltak
- § 13: Dekning av administrative kostnader

Selv om partene i jordbruksoppgjøret har gitt de overordnede føringene og fastslått at ordningene skal slås sammen, er ikke den nærmere utformingen av regelverket bestemt. Dette er bakgrunnen for at alle de foreslåtte regelverksendringene høres.

I forslaget har departementet, så langt det er mulig, tatt sikte på å utforme regelverket likt som forskriften for de nasjonale tilretteleggingsmidlene til næringsutvikling og kompetanseheving i landbruket (NT-ordningen)² som forvaltes av Landbruksdirektoratet. Selv om ordningene har ulikt geografisk nedslagsfelt (hhv. nasjonalt og regionalt), har de samme formål og innretning. Der dette er mulig, er det derfor hensiktsmessig med et harmonisert regelverk for disse ordningene.

1. Bakgrunn og hovedtrekk

I jordbruksoppgjøret 2023 ble det foreslått å se på muligheten for å slå sammen RT- og RK-ordningene, med formål om å legge til rette for forenkling og bedre forvaltning av midlene totalt sett, jf. Prop. 121 S (2022–2023) *Endringer i statsbudsjettet 2023 under Landbruks- og matdepartementet (Jordbruksoppgjøret 2023)*. Dette ble begrunnet med at det er en viss grad av overlapp mellom de to ordningene, samt at begge ordninger er forvaltet av fylkeskommunen. Dette ble fulgt opp i jordbruksoppgjøret i 2024, hvor det ble det bestemt å innlemme RK-midlene i RT-ordningen, jf. Prop. 105 S (2023-2024) *Endringer i statsbudsjettet 2024 under Landbruks- og matdepartementet (Jordbruksoppgjøret 2024)*. I Prop. 105 S, kap. 7.3.2 fremheves det:

«Som følge av dette må forskriften endres, og det legges opp til å sende forslag til endringer i forskrift om regionale tilskudd til næringsutvikling, rekruttering og kompetanseheving på høring i etterkant av årets jordbruksoppgjør. Formålene med ordningene videreføres i ny ordning.»

Sammenslåingen av midlene til én ordning under navnet regionale tilretteleggingsmidler vil bidra til en forenklet forvaltning av midlene for fylkeskommunene. Fylkeskommunene har tidligere rapportert til Landbruksdirektoratet om at det har vært en utfordring å forvalte midlene som to ordninger når det har vært delvis overlapp i hvilke tiltak som kan støttes over

² [Forskrift av 15. januar 2021 om nasjonale tilretteleggingsmidler til næringsutvikling og kompetanseheving i landbruket](#)

hvilken ordning. Dette har gjort det krevende å skille mellom hva som er utvikling- og tilretteleggingstiltak, og hva som er rekruttering- og kompetansetiltak. Landbruksdirektoratet har også meldt fra om det er grunn til å tro at det i enkelte tilfeller er prosjekter som støttes over begge ordningene på grunn av overlapp i formål, noe som ikke er ønskelig praksis. Sammenlåingen til én økonomisk ramme og én ordning vil løse denne utfordringen, samt gi fylkeskommunene et større handlingsrom til å innvilge søknader av høyest kvalitet og til tiltakene som i størst grad svarer ut behovene i egen region.

2. Departementets vurderinger og forslag

Dagens forskrift inneholder både bestemmelser som gjelder forholdet mellom tilskuddsforvalter og tilskuddsmottaker (del 1), og bestemmelser om forvaltningen av ordningen (del 2). Utkastet til endringer i forskriften berører både del 1 og del 2 av forskriften, og beskrives nærmere i det følgende.

2.1. Navn på forskriften

Navnet på forskriften er i dag «Forskrift om regionale tilskudd til næringsutvikling, rekruttering og kompetanseheving i landbruket». For å tydeliggjøre at ordningene nå er slått sammen, foreslår departementet å endre navn på forskriften til: «Forskrift om regionale tilretteleggingsmidler til næringsutvikling og kompetanseheving i landbruket».

Forslaget tilsvarer den nye samlebenevnelsen som brukes om midlene i Prop. 105 S i forbindelse med avsetning og midler og fastsetting av føringer i årets jordbruksoppgjør, dvs. «regionale tilretteleggingsmidler»/ «regionale tilretteleggingsmidler i landbruket».

2.2. Formål

I gjeldende forskrift er formålet for midlene formulert som følgende i § 1:

«Tilskuddsordningene skal legge til rette for regional næringsutvikling, rekruttering og kompetanseheving med mål om å styrke verdiskapingen i landbruket».

Departementet foreslår å erstatte dagens formål med følgende formulering:

«Formålet med tilskudd etter forskriften er å legge til rette for regional næringsutvikling, rekruttering og kompetanseheving med mål om å styrke verdiskapingen i landbruket innenfor rammer og føringer fastsatt i jordbruksoppjøret, statsbudsjettet og av det regionale partnerskapet for landbruk.»

Endringen foreslås for det første for å tydeliggjøre at ordningene er slått sammen, slik at det ikke lenger refereres til to ordninger. Videre er formålet med endringen å gjøre ordlyden mer lik som § 1 i forskrift om nasjonale tilretteleggingsmidler. Av samme grunn foreslår

departementet å flytte omtalen av rammer og føringer for tilskuddet som i gjeldende forskrift omtales i §§ 3 og 4 opp til § 1.

Videre foreslår departementet også en forenkling av ordlyden når det gjelder beskrivelse av det regionale partnerskapet for landbruk. I forslaget spesifiseres det ikke hvilke aktører som er med i partnerskapet. Utover fylkeskommunen, faglagene, statsforvalteren og Innovasjon Norge vil det være opp til det enkelte fylke å avklare hvilke øvrige aktører som skal inngå i det regionale partnerskapet. Forslaget tilsvarer forslaget til endring av forskrift om midler til investering og bedriftsutvikling i landbruket (IBU)³, der departementet også har vurdert at det ikke anses som nødvendig å forskriftsfeste hvilke organisasjoner og institusjoner som det regionale partnerskapet skal bestå av.

2.3. Tilskuddsmottaker

Foretak som søkere

Det følger av gjeldende forskrift § 2 andre ledd at

«Det kan (...) gis tilskudd etter § 3 til foretak registrert i Enhetsregisteret dersom tiltaket har som formål å fremme fellesgoder knyttet til næringsutvikling».

Henvisningen til forskriftens § 3 innebærer at foretak kan tildeles tilretteleggingsmidler. Derimot kan ikke foretak tildeles tilskudd til regionale rekrutterings- og kompetansetiltak, da vilkårene for dette i dag fremgår av forskriftens § 4.

Departementet foreslår å fjerne henvisningen til § 3 i dette leddet. Konsekvensen av endringen er at foretak registrert i Enhetsregisteret kan søke om midler til alle typer tilretteleggingstiltak, gitt at tiltaket har som formål å fremme fellesgoder knyttet til næringsutvikling. Så lenge foretak kan vise til at tiltaket det søkes tilskudd for har som formål å fremme fellesgoder og ikke er å regne som bedriftsutvikling, kan ikke departementet se at det er grunn til å avskjære disse fra å søke innenfor alle tiltaksområdene for ordningen. Av samme grunn vurderer ikke departementet det som problematisk dersom det skulle være slik at en større andel av prosjektene vil bli ledet av foretak enn før sammenslåingen til én ordning. Det forventes heller ikke at antall foretak som søker om utvikling av kompetansetiltak vil være betydelig.

Den foreslåtte endringen er utformet på samme måte som de nasjonale tilretteleggingsmidlene, der foretak registrert i Enhetsregisteret kan søke om midler innenfor alle tiltaksområdene av ordningen dersom tiltaket oppfyller de øvrige vilkårene og bidrar til fellesskapsløsninger.

Tiltak administrert av fylkeskommunene

Etter § 2 tredje ledd i gjeldende forskrift kan en del av tilskuddet til regionale rekrutterings- og kompetansetiltak også gis til tiltak administrert av fylkeskommunene. Dette har vært praksis

³ Forskrift av 19. desember 2014 om investering og bedriftsutvikling i landbruket

siden RK-ordningen ble opprettet, og forvaltningen lagt til fylkeskommunen, i 2010. Formålet med regelen er at fylkeskommunene skal ha mulighet til å se bruken av midlene i sammenheng med det øvrige kompetanse- og næringspolitiske arbeidet. For eksempel at midler kan settes av til rekrutteringsprosjekt i regi av fylkeskommunens egne naturbruksskoler, eller til tiltak med formål om å utvikle et offentlig fagskoletilbud innen landbruk.

I praksis innebærer § 2 tredje ledd at fylkeskommunene, sammen med det regionale partnerskapet, må foreta en vurdering av om, og hvor stor andel av midlene det er hensiktsmessig å disponere til interne tiltak, før midlene utlyses. Selv om det i forskriften ikke er satt en avgrensning av beløpet som kan settes av til tiltak i regi av fylkeskommunen, har departementet i de årlige oppdragsbrevene til fylkeskommunene fremhevet at ikke hele tilskuddet kan settes av til slike tiltak. I forskriftens forarbeider er det videre fremhevet at det:

«Ved utlysning av de øvrige midlene må det opplyses om det samlede tilskuddsbeløp til fylkeskommunen, og at midler avsatt til tiltak i egen regi er i tråd med prioriteringer i det regionale partnerskapet. RK- midler som settes av til tiltak i regi av fylkeskommunen, vil kunne være gjenstand for kontroll fra direktoratet.»⁴

Departementet foreslår følgende endring av tredje ledd i § 2:

«Fylkeskommunen kan før utlysning av midlene sette av en del av tilskuddet til tiltak innenfor kompetanseutvikling der fylkeskommunale skoler (videregående eller fagskole) er prosjekteier.»

Endringen av ordlyden er en nødvendig følge av at RT- og RK-midlene slås sammen, og at § 4 i gjeldende forskrift oppheves. I utkastet spesifiseres det, i motsetning til i gjeldende bestemmelse, at tiltakene det kan settes av midler til som er administrert av fylkeskommunen gjelder kompetanseutvikling i regi av videregående skoler eller fagskoler som eies av fylkeskommunen, og at denne delen av tilskuddet skal settes av før utlysning av de øvrige tilskuddsmidlene. Begrunnelsen for presiseringen, er at sammenslåingen av de to ordningene nå åpner for at også midler som tidligere var avsatt til RT-ordningen kan tildeles til fylkeskommunen selv. Presiseringen er etter departementets vurdering derfor hensiktsmessig for å tydeliggjøre at det fortsatt er de samme prosjektene som er ment støttet etter denne bestemmelsen. Departementet vil for ordens skyld presisere at bestemmelsen ikke er til hinder for at private skoler også kan motta tilskudd over ordningen. Disse kan søke om midler til tilsvarende tiltak på lik linje med andre søkere som omfattes av § 2 første ledd, slik regelverket også er i dag.

Selv om forslaget innebærer en endring av gjeldende rett, vil den praktiske betydningen av dette være liten. Departementets gjennomgang av tiltak som har blitt støttet med slik

⁴ Kilde: [«Høringsnotat- Forslag til forskrift om regionale tilskudd til næringsutvikling, rekruttering og kompetanseheving i landbruket»](#) (20.09.2019).

avsetning av midler til fylkeskommunen viser at det i hovedsak er skoler som er mottaker også i dag. Ettersom de fylkeskommunale skolene er sentrale for utvikling av kompetansehevende tiltak i landbruket regionalt er det viktig at regelverket åpner for at denne praksisen kan videreføres, og at tiltak i regi av både private og fylkeskommunale skoler kan støttes over ordningen.

Departementet er kjent med at noen av fylkeskommunene benytter deler av tilskuddet til utviklingsarbeid i de regionale kompetansenettverkene for lokalmat. To av de fem regionale kompetansenettverkene forvaltes av fylkeskommunale enheter, og det er i disse regionene fylkeskommunene har anledning til å sette av midler til nettverket. Tilsvarende kan det i de tre andre regionene, der det er andre aktører som leder kompetansenettverkene, søkes om midler som del av de åpne utlysningene. Forslaget til endring av bestemmelsen vil etter departementets vurdering ikke påvirke denne praksisen.

2.4. Bestemmelser om tiltak slås sammen

I gjeldende forskrift er det gitt en beskrivelse av hvilke tiltak som kan støttes over henholdsvis RT- og RK-midlene i ulike paragrafer (§ 3 og § 4). Vilkåret for å motta tilskudd til regionale tilretteleggingstiltak er at prosjektet *«(...) bidrar til utvikling av konvensjonell eller økologisk drift i landbruket eller til utvikling av andre landbruksbaserte næringer.»* For å kunne motta tilskudd for et regionalt rekrutterings- og kompetansetiltak må tiltaket bidra til *«(...) rekruttering og kompetanseheving hos næringsutøvere»*.

Departementet foreslår en felles beskrivelse av tiltaksområder for midlene i form av en ny § 3 «Tiltaksområder» som erstatter § 3 og § 4 i dagens forskrift:

«Det kan gis tilskudd til regionale tilretteleggingstiltak innen landbruksbasert næringsutvikling, herunder tiltak som bidrar til rekruttering og kompetanseheving hos næringsutøvere».

Formålet med endringen er ikke å endre gjeldende rett. Ordlyden «tilretteleggingstiltak» anses å omfatte de samme prosjektene som tidligere var regulert i henholdsvis §§ 3 og 4. Vilkåret omfatter for det første en rekke ulike tiltak som prosjekter og utredninger. Dette i tillegg til tiltak innen rekruttering og kompetanseheving. Eksempler på tiltak som bidrar til rekruttering og kompetanseheving hos næringsutøvere etter bestemmelsen, er som tidligere tiltak med mål om å styrke rekrutteringen til landbruksutdanning, og utvikling av etter- og videreutdanning for næringsutøvere i landbruket. Etterutdanning omfatter ulike tiltak i form av kurs og samlinger av kortere eller lengre varighet som bidrar til kompetanseheving innenfor ulike temaer. Videreutdanning er tiltak som bidrar til formell kompetanse. Begge deler er derfor vurdert som kompetansehevende tiltak som kan støttes over de regionale tilretteleggingsmidlene.

Begrepet «landbruksbasert næringsutvikling» inkluderer tiltak innen både konvensjonell og økologisk drift, samt andre landbruksbaserte næringer (f.eks. lokalmat, gårdsbaserte omsorgstjenester m.m.).

Tiltak som bærer preg av ordinær drift, faller som tidligere utenfor ordningen. De foreslåtte forskriftsendringene er ikke ment å endre det at utgifter til den nasjonale modellen for voksenagronomen faller utenfor ordningen, da dette er driftsstøtte. Den nasjonale modellen for voksenagronomen, som gjennomføres i regi av de fylkeskommunale naturbruksskolene, finansieres som en egen ordning over jordbruksavtalen. Videre faller også kostnader knyttet til drift av de regionale kompetansenettverkene utenfor forskriftens virkeområde. Disse finansieres over ordningen «Regionale kompetansenettverk for lokalmat», der midlene avsettes i de årlige jordbruksoppgjørene som en del av tilskuddsrammen til Landbrukets utviklingsfond.

I tillegg til å slå sammen §§ 3 og 4, er formålet med endringen en forenkling av beskrivelsen av vilkårene. Som omtalt i 2.3 foreslås det derfor også å flytte omtalen av rammer og føringer for tilskuddsordningen som i dagens forskrift omtales i § 3 og § 4 til § 1 om formål.

Når endringen trer i kraft, oppheves samtidig någjeldende § 4.

2.5. Tilskuddsutmåling og tildeling

Reglene for hvor lenge et tilsagn er gyldig, fremgår i dag av § 6 første punktum:

«Tilsagnet er gyldig i tilsagnsåret og to påfølgende år. Fylkeskommunen kan etter søknad forlenge tilsagnets gyldighet dersom dette er nødvendig for å få gjennomført tiltaket, men ikke ut over fem år fra tilsagnet ble innvilget.»

Det er ulik praksis i fylkeskommunene om utlysning og tildeling, der midlene lyses ut på ulike tidspunkt i løpet av året. Noen fylkeskommuner har løpende søknadsbehandling, mens andre forholder seg til konkrete datoer for utlysning. Ordlyden i gjeldende forskrift medfører derfor at søkere av midlene i praksis ikke kan søke om samme prosjektvarighet på inntil tre år. Dette fordi tilsagnets gyldighet regnes for tilsagnsåret og de to påfølgende årene, og ikke som tre år fra datoen vedtaket fattes. Følgelig vil en søker av midlene i en fylkeskommune der vedtak fattes tidlig på året, ha mulighet til å få innvilget en lenger prosjektvarighet enn søkere i en fylkeskommune der vedtak fattes senere på året. Dette er en utilsiktet virkning av bestemmelsen, som departementet har blitt gjort oppmerksom på i arbeidet med forskriften. Det har ikke vært formålet med regelen å åpne for ulike tidsfrister. Derimot har det vært et mål å sikre en lik praksis, noe som også ble fremhevet ved fastsettelsen av forskriften i 2019.

Departementet foreslår derfor å endre bestemmelsen til:

«Frist for gjennomføring av tiltak er senest tre år fra vedtak om innvilgelse av tilskudd. Fylkeskommunen kan etter søknad forlenge fristen for gjennomføring, men ikke ut over fem år fra tilskuddet ble innvilget.»

Med ny regel vil fristen ta utgangspunkt i tidspunktet vedtaket ble fattet, uavhengig av når på året dette er. Bestemmelsen som foreslås er også lik som i § 5 «Tilskuddsutmåling og frist for gjennomføring» i forskriften for NT-ordningen.

2.6. Dekning av arrangementskostnader

Del 2 av forskriften omhandler bestemmelser som særskilt regulerer fylkeskommunens forvaltning av ordningene. Dette omfatter krav til utlysning, rapportering og kunngjøring av søknadsbehandlingen.

Etter gjeldende forskrift kan fylkeskommunene benytte inntil 2 prosent av de bevilgede tilskuddsmidlene til regionale tilretteleggingstiltak for å dekke kostnader til møter og arrangementer i forbindelse med forvaltningen av ordningen, og arbeidet i det regionale partnerskapet for landbruk, jf. någjeldende § 13.

Departementet foreslår at bestemmelsen endres til:

«Fylkeskommunen kan benytte en mindre andel av bevilgede tilskuddsmidler for å dekke kostnader til møter og arrangementer i forbindelse med forvaltningen av ordningen og arbeidet i det regionale partnerskapet for landbruk.»

I forslaget fjernes for det første bestemmelsens øvre grense i prosent for hvor stor andel av tilskuddet fylkeskommunen kan bruke til å dekke møtekostnader som beskrevet i forslaget. For det andre er det foreslått å fjerne presiseringen av at dekning av kostnader gjelder midler til regionale tilretteleggingstiltak, som følge av at RK-midlene er innlemmet i RT-ordningen.

Etter departementets vurdering er det ikke hensiktsmessig å fastsette maksimale kostnader som en prosentandel i forskriften. Å ta bort prosentandelen, vil sikre en mer lik praksis som for andre jordbruksavtalemidler som fylkeskommunene forvalter. Når dette ikke lenger skal fremgå av forskriften, mener departementet at de årlige oppdragsbrevene er den hensiktsmessige plasseringen for avgrensningen av hvor mye fylkeskommunene maksimalt kan benytte til å dekke egne møtekostnader som følger av forvaltningen av ordningen. Tilsvarende gjøres i dag for midlene til bærekraftig matproduksjon og verdiskaping i nord, der det i det årlige oppdragsbrevet til Troms fylkeskommune fastsettes et maksimalbeløp som kan benyttes til å dekke lønns- og administrasjonskostnader i forbindelse med forvaltningen av satsingen. Det kan være grunn til å vurdere hvor stor andel av RT-midlene som kan gå til å dekke arrangementskostnader ettersom andelen vil gjelde for en større økonomisk ramme enn med gjeldende forskrift, der prosentandelen kun gjelder for midlene til regionale tilretteleggingstiltak.

Det foreslås også å spesifisere at kostnadsdekningen gjelder arbeidet i «det regionale partnerskapet for landbruk» (og ikke kun «partnerskapet» slik det står i gjeldende forskrift), for å harmonisere med ordlyden i § 1 «Formål».

3. Økonomiske og administrative konsekvenser

Formålet med departementets forslag er å gi et mer oversiktlig regelverk for tilskuddsmottaker og tilskuddsforvalter, som fremover kan forholde seg til én i stedet for to ordninger. Endringen vil dermed kunne bidra til en redusert tidsbruk hos tilskuddsforvalter, blant annet i form av færre utlysninger og enklere søkerveiledning.

Sammenslåingen gir også forvaltningen et større skjønnsrom enn i dag til å prioritere ulike tilretteleggingstiltak tilpasset regionale behov. Sammenslåingen av ordningene vil av den grunn kunne få konsekvenser for hvor mye som kan gis per prosjekt, selv om ikke den totale tilskuddsrammen over ordningen øker som følge av sammenslåingen. Departementet vurderer det som positivt at det gis større handlingsrom til å innvilge større prosjekter der fylkeskommunene ser dette som hensiktsmessig, i tråd med regionale prioriteringer.

Forslagene i kapittel 2.1, 2.2, 2.4 og 2.6 innebærer ikke noen materielle endringer, da disse er en kodifisering av gjeldende praksis. Følgelig vil ikke disse endringene gi noen endrede økonomiske og administrative konsekvenser.

I kap. 2.3 (tilskuddsmottaker) og 2.5 (frist for gjennomføring av tiltak) foreslår departementet materielle endringer.

Endringene som omtales i kap. 2.3 medfører at foretak kan søke på hele tilskuddsrammen, noe som kan bety at en større andel av prosjektene som innvilges kan tenkes å bli ledet av foretak enn tidligere. Det forventes likevel ikke at denne endringen vil ha store praktiske konsekvenser, da det ikke forventes at antallet foretak som tar initiativ til utvikling av kompetansetiltak vil være betydelig.

Spesifiseringen av at midlene som kan settes av til fylkeskommunene før utlysning skal gå til kompetansetiltak der fylkeskommunale skoler er prosjekteier, kan videre tenkes å innebære en mindre innsnevring sammenlignet med gjeldende forskrift der ordlyden åpner for at også andre underliggende enheter, utover fylkeskommunale skoler, har kunnet ledet disse tiltakene. Gjennomgang av tiltak i regi av fylkeskommunene som er støttet over RK-midlene i perioden 2020-2022 viser at det kun var ett av de innvilgede prosjektene der det ikke var en fylkeskommunal skole som var prosjekteier. For dette prosjektet var det en av fylkeskommunene som var oppført som prosjekteier. Departementet mener på bakgrunn av dette at forskriftsendringen ikke vil medføre vesentlige økonomiske eller administrative konsekvenser.

Når det gjelder endring av frist for gjennomføring av tiltak er dette en materiell endring av gjeldende rett, men departementet ser ikke at endringen vil medføre noen økonomiske eller administrative konsekvenser.

Utover dette ser ikke departementet at endringene vil kunne ha vesentlige økonomiske eller administrative konsekvenser for tilskudsforvalter eller søker.